

WHAT'S INSIDE

2	SUPERVISOR'S NOTE
by Alex Parasca	7,8,9	VOLUNTEERS' STORIES
Drama, drama ... by Kirsten Marrien
3	ROMANIA INSIDE AND OUT
I'm here and I love it by Linda Bessell	10	VOLUNTEERS' MOMENTS
4	COOKERY CORNER
Raisin Biscuits	11	USEFUL INFO
5, 6	PROJECTS UPDATES
Together We Create a Better World by A. Ichim	12	STAFF DETAILS

Hello World! From the other cold end of the world, Romania in winter that is, I say hello and welcome to our 46th newsletter edition. I hope everything is well for you since the last time we've met. Happy New Year to you all; I hope the timing is right as I never seem to make it in time, I'm either late or early. Anyway, beside the cheers I want to present you with the January Edition of our monthly newsletter.

Since it is winter and articles are scarce I will present what I currently have here and convince my current volunteers to write some articles for the next newsletter edition for us. In this edition we will start with Linda Bessell, our Care PRO volunteer, in which she shares with us glimpses of her placement and experience here. She is dealing with a challenging placement so thank you for making time to write this too Linda, I know it's not easy.

On the other hand, deeper in the newsletter we encounter the Cookery Corner where we have a recipe for Raisin Biscuits; I think it's been a while since I last tasted raisin biscuits.

Deeper and deeper in the newsletter we will find Kirsten Marrien, one of our former Drama volunteers, and her article regarding the Drama Project in Romania. Wish I could understand that article because it seems interesting but Kirsten is from Belgium and I can't understand a word, nevertheless my colleagues will help me translate it.

After Kirsten's story comes the usual and lovely section of Volunteers' Moments where we encounter photos from the most recent events, social gatherings and so on.

Until next time, when hopefully it's going to be warmer and my mind a bit 'unfrozen' I leave you in the company of our newsletter. I really hope you will enjoy it.

Best of wishes World!

Alex Parasca - Desk Officer

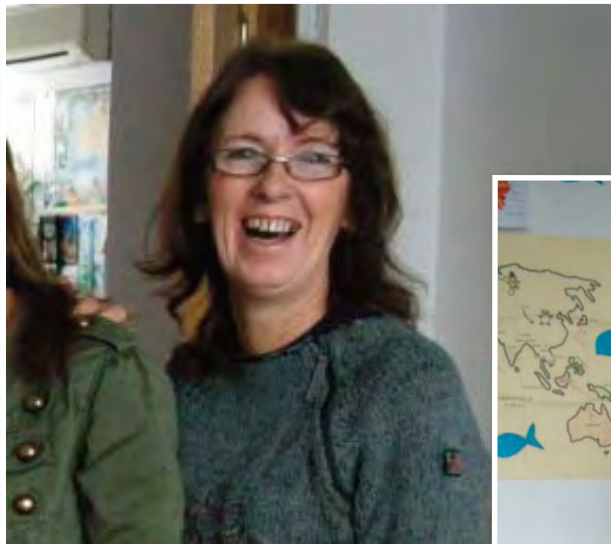
I'm here and I like it...

By Linda Bessell - current Care PRO Volunteer

I was a little apprehensive at first when I found out I would be working with physical and mentally impaired children but I had no need to worry as the staff were friendly and welcoming. I quickly realised that all children, no matter what disability they have, all want to be treated the same and that every child is different in their own way developing its own unique personality.

My current placement is in Codlea at the Albina Care Center and things aren't easy and pleasant, but that's the project I am involved in and also this is the reason I'm here, to help. It can't be all just fun and games after all.

Whether it is through games, feeding, holding them or just being there for them I shall take with me the memories and experiences I made here and remember my special time in Romania forever.

Raisin biscuits

Ingredients:

- * 125 gr. flour
- * 125 gr. margarine
- * 125 gr. sugar
- * 125 gr. raisins
- * 1-2 spoons rum

Preparation:

Wash the raisins and leave them in a cup of rum for 1 hour. Whip the margarine with the sugar until the mixture becomes a cream. Add the raisins, flour and rum.

Using a dessert spoon, distribute the clusters at a distance of 2-3 cm, on a buttered tray. Bake the clusters on a medium heat. Take them out of the oven as soon as the edges are slightly done.

Detach the biscuits with a knife, as long as they are still hot.

(The Romanian name of the dish: **Biscuiti cu stafide**)

'Together we create a better world'

by Alexandra Ichim – Projects Manager

On Tuesday, December 20th, 2011, the Projects Abroad Romania team, together with Rafael Foundation, in collaboration with Students' Cultural Centre (Casa de Cultura a Studentilor Brasov) held the 3rd Edition of the 'To Love is To Give, To Give is To Receive' Charity Show. The event took place on 39 Memorandului Street and lasted for two hours, from 7.30 PM until 9:30 PM.

The main purpose of the show was to raise funds for the people with several disabilities from Rafael Foundation in Codlea.

The event was a real success, presenting once again an eclectic mix of drama, dance and music. The drama performances were presented by our Projects Abroad groups: Black Juice Seniors and Juniors, who presented two of the greatest fantasy stories: "Alice in Wonderland" and "Peter Pan". Both groups performed under the guidance of Kirsten Marien, as their trainer and director, also being directly coordinated by Alexandra Ichim, the Drama and Dance supervisor for Projects Abroad Romania.

Besides the presentation of the Fantasy versus Reality Drama Show, Projects Abroad had other surprises for the local public: special guests presenting unique shows of music and dance. The special guests were: Oana Panazan, Rayana Antoneac, Ana Hornoiu and the group 'Traditii', who performed songs and carols from the Romanian and international repertoire. Also, the other special guests, Step in2 Salsa Dance Group and 'Traditii', presented performances of Latin and Romanian traditional dances.

The strongest performance of the evening was a story by the members of Rafael Foundation, created by them, named 'Follow Your Dream'. At the end of the show, Rafael Foundation with Projects Abroad held an exhibition with products designed and created by the members of the Rafael Foundation themselves, which people could buy. There were two donation boxes in the room, where people could donate as much as they could. Each person from the audience received an envelope with useful information on members' needs and costs.

At the end of the event we counted the money donated and worked it out to be 1770 lei which is approximately 410 Euros or 340 pounds.

We want to thank, once again, everyone involved in this project and we really hope to continue with this tradition of Projects Abroad Romania and keep up with creating a better world.

vă invită la

SPECTACOLUL DE CARITATE

IUBIND DĂRUIEȘTI, DĂRUIND PRIMEȘTI
Ediția a III-a

Sala de spectacole de la
Casa de Cultură a Studenților Brașov
Str. Memorandului nr 39

Data:
20 decembrie, orele 19:30

INTRARE LIBERA CU DONATII

Program:

TEATRU

(Fantasy vs Reality)

spectacol de teatru în limba engleză despre două povești cunoscute:
'Alice in Wonderland' și 'Peter Pan', puse în scena de
Grupurile de teatru Projects Abroad (Juniors & Seniors)

Piesă de teatru în limba română susținută de
membri Centrului de Zi Rafael CODLEA

MUZICĂ

Interprete de muzică usoară:

Oana Panazan

Ana Hornoju

Grupul TRADIȚII (Școala 27)

DANS

Step in2 Salsa

Grupul TRADIȚII (Școala 27)

Fondurile rezultate din donații vor fi folosite în scopul procurării de produse necesare pentru beneficiarii Fundației Rafael din Codlea.

Drama, drama en nog meer drama

By Kirsten Marrien – Former Drama Volunteer

Twee maanden lang heb ik me verdiept in het dramaproject. Dit bracht een grote verscheidenheid met zich mee: zo gaf ik ‘gewone’ dramaworkshops aan kleine kindjes, regisseerde ik verschillende groepen iets grotere kindjes (variërend tussen 12 en 17 jaar) en maakte ik een voorstelling om in weeshuizen te gaan spelen. Na weken hard werk, was het dan eindelijk zo ver het resultaat van dit alles zichtbaar te maken. Een verslag hiervan.

16 december 2011. De dag van het miniproject. Na veel geknutsel en voorbereidingen was de tijd gekomen om naar de weeshuizen te trekken. Wat gingen we precies spelen? Eerst een zelfgeschreven kerstverhaal – om in de kerstsfeer te blijven – en daarna een Roemeense mythe, namelijk ‘Aleodor Imparat’. Beide verhalen werden door ons, vier vrijwilligers, gemimed terwijl de Roemeense tekst voorgelezen werd, aangezien de meeste kindjes te klein waren om Engels te verstaan. Tijdens het repeteren was het al snel duidelijk dat mijn kerstverhaal veel gemakkelijker ging zijn om in scène te zetten dan het Roemeense verhaal, dit uiteraard omdat ik het kerstverhaal met ‘mimen’ in mijn achterhoofd geschreven had.

De Roemeense mythe was echter een grotere uitdaging om in beeld te brengen. Het was het verhaal van een prins, Aleodor, die op een tocht gaat om de hand van een prinses te vragen om haar aan een monster te geven. Op zijn tocht gebeuren er uiteraard allerlei avonturen. Zo heeft hij ontmoetingen met en transformaties in verschillende dieren en gebeurt er enorm veel op enorm korte tijd. Maar na even nadenken, vond ik dan toch een manier om dit helder in beeld om te zetten. Een hele leuke creatieve workshop later hadden we al onze kostuums en attributen in elkaar geknutseld (wie geen geld heeft, moet creatief zijn!).

En dan was de dag eindelijk daar. Best wel spannend, aangezien ik er zo lang aan gewerkt had en niet goed wist hoe de kindjes zouden reageren.

Ook de verschillende leeftijden, tussen 3 en 15 jaar, maakten dit meer onvoorspelbaar. Maar zodra we het kerstverhaal begonnen spelen, voelde ik dat het goed zat. De kindjes waren gefascineerd aan het kijken naar wat er gebeurde en ook de interactie met hen sloeg enorm aan. Uiteraard wou iedereen helpen Santa te redden! Daarna was het tijd voor de Roemeense mythe. De vrees dat het misschien teveel of te ingewikkeld zou zijn, bleek ongegrond. De combinatie van een Roemeense vertelling en wij die daarbij

de belangrijkste elementen speelden, bleek ideaal om het verhaal helder over te brengen. De kindjes waren dan ook zeer enthousiast over onze voorstelling.

Heel leuk om te zien welk effect onze voorstelling op hen had. Aangezien ze haast nooit theater zien, had het een hele mooie uitwerking op hen. Geen kritische blikken, maar prachtige verwondering.

Na onze voorstelling werden er vragen gesteld aan de kindjes om te zien of ze alles begrepen hadden en ook zodat ze het mythologische verhaal zouden onthouden, voor als ze het later op school zouden zien. Dan hadden we nog voor elk weeshuis een pakketje kleding en spelletjes en voor elk kindje een kindersurprise, met ingezameld geld uit Denemarken. Zo zijn we bij drie groepen weeskindjes langsgesgaan om hen allemaal te verblijden met theater. Heel mooi om te zien hoe ze er ongeacht de leeftijd van genoten. Tegelijk zo mooi, maar ook zo ontroerend. In het laatste weeshuis was er een driejarig kindje dat plots begon te wenen. Bleek dat hij en zijn zusje nog maar een week geleden door hun mama achtergelaten waren. Hartverscheurend. Maar na onze voorstelling en een kindersurprise leek het jongetje dan toch een klein beetje gelukkiger. Al wens je op zo'n moment dat je meer voor hen kan doen.

Nadat dit miniproject dus goed verlopen was, was het tijd om me volledig te kunnen focussen op de show die enkele dagen later zou plaatsvinden. Het gevolg: lange dagen, veel werk en jawel, zelfs wat stress in dit relaxte Roemenië. Veel laatste voorbereidingen: presentatie schrijven, kostuums bijeen zoeken, persconferentie,... Dinsdag 20 december was dan eindelijk de grote dag. 's Ochtends nog laatste repetities in de zaal, zodat de kinderen er toch eens gespeeld hadden voor het grote moment plaatsvond. Daarnaast nog veel praktische zaken regelen. Aangezien dit de enige dag was dat we de zaal ter beschikking hadden, moesten we alle technische dingen op dat moment gauw uitvissen. Vervelend was ook dat er tot een uur voor onze show begon, er een andere show plaatsvond in de zaal. Dus de hele namiddag konden we er niet in. Lastig, maar niet verrassend hier in Roemenië.

Na veel heen en weer geloop was het grote moment aangebroken. Alles was voorbereid. Nu moest alleen de show nog beginnen. Deze bestond uit: Peter Pan, gespeeld door mijn 12-jarige kindjes, Alice in Wonderland, gespeeld door mijn 17-jarigen en dit onderbroken door muziek en dans. Bij het begin van de show was er heel veel volk. Een vervelende Roemeense gewoonte is echter dat mensen de gewoonte hebben om te babbelen tijdens shows en vroeger vertrekken. Dit had ik bij andere evenementen al opgemerkt, maar tijdens onze show was het echt extreem. Ook wijzigde de volgorde van het programma tijdens de show, wat maakte dat we onze presentatie moesten aanpassen. Nogal stresserend, omdat dat niet evident is in een paar minuten.

Ik en twee van mijn 17-jarigen verzorgden de presentatie – in het Engels en in het Roemeens. Een bepaald moment was het lawaai in het publiek zelfs zo erg dat we moesten zeggen dat ze stiller moesten zijn. Het probleem was dat wanneer er groepen klaar waren met optreden (bijvoorbeeld 10-jarige kindjes die traditioneel dansten en zongen), ze vertrokken.

In plaats van snel en stilletjes te vertrekken, waren ze echter luidop aan het babbelen, voornamelijk de ouders, en zeer langzaam aan het vertrekken. Vrij irritant, vooral omdat mijn studenten daardoor niet het respect kregen dat ze verdienden. Een bepaald moment waren gelukkig de meest luidruchtige mensen vertrokken en degenen die overbleven hadden veel aandacht voor wat er op scène gebeurde. Uiteindelijk was de show een groot succes.!

Mijn kinderen speelden allemaal zeer goed (zelfs beter dan tijdens repetities) en ik was zeer trots op hen. Ze waren allemaal zeer zenuwachtig op voorhand, ook doordat het voor velen de eerste keer was dat ze gingen optreden, maar achteraf waren ze zeer blij dat het zo goed verlopen was. En de reacties van het publiek waren ook zeer positief. Ook financieel was de show een succes. Er is 1770 lei (ongeveer 450 euro) ingezameld voor de Rafael foundation (een foundation voor volwassenen met dissabilities), wat het hoogste bedrag is van alle charity shows tot nu toe! Toen het dan ook nog eens begon te sneeuwen terwijl de show bezig was, voelde het echt even magisch aan. Zoveel blije kinderen, zo'n mooi resultaat van twee maanden werken en dan een prachtig wit landschap buiten! Mooi mooi mooi. Wat het nog mooier maakte, was ook om te voelen hoezeer mijn studenten apprecieerden hoe ik met hen had gewerkt. Na zo intens samen te werken, ga ik hen echt missen.

Hoe langer ik hier aan het werk was, hoe intenser het werd. Zowel het werken als de band met de kinderen. Ik vertoefde in verschillende magische werelden. Wonderland, Neverland, de kerstwereld en op den duur voelde het gewone Roemeense leven ook al magisch aan. Heerlijk om te zien hoe mijn werk zoveel kinderen gelukkig heeft gemaakt en wat het hen heeft bijgebracht. De gezichtjes van de weeskindjes en de evolutie van mijn studenten zal ik niet gauw vergeten.

En het feit dat ik velen een eerste theatrale ervaring heb kunnen geven en dat ze deze met glans doorstaan hebben. Ook voor mezelf was dit een verrijkende ervaring. In het begin moest ik mijn weg zoeken als lerares en regisseur. Maar na een tijdje ging dit haast vanzelf. Misschien waren de voorstellingen theatraal niet van het hoogste niveau, maar met de beperkte middelen die voor handen waren hebben we er toch het beste van gemaakt. Het ging hier ook meer om de kinderen dan om het theatrale niveau. Daardoor ben ik dan ook zeer blij met deze Roemeense dramatische ervaringen!

A DRAMA PLAY

SOCIALIZING

GOING OUT...

